

— Защото има лоши момчета, които взематъ играчките на децата. Тъй казва мама. А щомъ не си лошо момче, ела да си играемъ въ двора. Най-напредъти ще ме возишъ въ шейната, а после ще те возя азъ. Искашъли?

Милчо толкова се зарадва, че дори не можа да му отговори.

И само следъ десетъ минути изъ двора се понесоха радостни и весели смѣхове. Любчо на два пъти бѣше обръщалъ шейната и въ мекия пухкавъ снѣгъ Милчо се бѣше овалялъ, като снѣжна топка. Най-сетне и той бѣше извѣртѣлъ Любча въ снѣга. Но вмѣсто разглезениятъ Любчо да се разсърди, стана нѣщо необикновено: започна още по-високо и по-весело да се смѣе.

За първи пътъ Любчовата майка чуваше сина си така да се радва и весели. Тя облѣче бѣрзо едно палто и излѣзе на двора. Тъкмо въ това време Любчо викаше на новото си другарче.

— Слушай, Милчо. Да седнемъ и двамата на шейната и да я пуснемъ отъ баирчето. Тогава тя ще се обрне и двамата ще се тѣркулнемъ въ снѣга.

Тѣ наистина се тѣркулнаха и паднаха току до краката на любчовата майка. Милчо скочи уплашенъ, а Любчо се притисна у майка си и извика:

— Маминко, това момче не е лошо... Казва се Милчо... Азъ го повикахъ да си играемъ.

Майка му не отговори веднага. Тя гледаше нѣкакъ особено сина си. Никога не бѣше го виждала такъвъ: руменъ, здравъ, веселъ. Кой го бѣше толкова преобразилъ? — Разбира се, новото другарче!

— Много добре си направилъ, Любчо. Елате сега вжтре да се постоплите; да закусите и да види Милчо елхата ти...

Милчо гледаше елхата въ захласъ. За пръвъ пътъ той виждаше коледна елха, за пръвъ пътъ влизаше въ такъвъ богатъ домъ. Но изненадата му порастна съвсемъ, когато Любчовата майка приближи до елхата, свали нѣколко играчки и му ги подаде:

— Вземи тѣзи играчки, Милчо. Дѣдо Коледа ги е донесълъ за тебе...

— Ами за Любчо? — помжчи се да запита бедното момче.

— За Любчо има други. Тѣзи сѫ за тебе.

По-късно, когато си тръгна за дома Милчо бѣше натоваренъ съ единъ голѣмъ пакетъ. Любчовата майка го изпрати до вратата и му рече:

— Ще занесешь тѣзи нѣща на майка си и ще я поздравишъ отъ мене... А ти всѣки денъ ще